

Midnattsropet

NR 12 ● 1974 årg 15 pris kr 1:80

Maranata • Du vår Herre kom!

*På barnmöte i
MALMKÖPING*

Malmköping 1974: allting gemensamt

Aktuella gäster i år

Francisco Perello från Spanien med hela sin familj.

Kjell Olsen, Norge med fru.

Ernst Höglander direkt från arbetet i Brasilien.

Förberedelser i bön

Den 7:e sammandragningen av Maranatafolket blir nu fr. o. m. 13–21 juli. Det är en viss spänning och förväntan varje gång det närmar sig en ny Malmköpingsvecka.

Jag har haft förmånen att få vara med på alla de sex föregående. De har haft olika karaktär. Jag minns första veckan. När vi hade avslutat sista mötet på söndagskvällen och kom ut från tältet bland lönnarna på området, så var det som himlens härlighet sänkte sig ned över platsen.

Veckan 1972 var ett andligt genomslag. Det låg också mycken bön bakom den veckan, och förra årets vecka var på sitt särskilda sätt ännu mera djupgående.

Ja, detta är mitt intryck, andra kan ha sett det annorlunda, men man kan nog gott säga att alla veckorna varit härliga och av Gud välsignade. Och vad som skett av andliga välsignelser och upplevelser kan nog ej överblickas här i tiden.

Nu när vi närmar oss en ny konferens bör vi den tid som är kvar frambära denna i allvarlig bön inför Herren, att Han får sin väg också med denna konferens.

Låt oss också så mangrant som möjligt möta upp från hela landet. Det är styrka med sammanhållning och att möta många vänner verkar inspiration.

Mötena i stora tältet är ju offentliga, varför andra vänner och allmänhet är välkomna att vara med.

Låt oss också bedja för den personal som sköter om de materiella tingena, bröderna som står för tältresningen och skötseln av tältet samt det myckna arbetet för kökspersonalen. Också den ekonomiska sidan får vi komma ihåg, att stora offer kommer att frambäras för de många krävande behoven.

Och framförallt att mycket kommer att utträttas för himmelen. Detta är ju också konferensens egentliga ändamål.

Axel R. Olsson

Vi lever i midnattstid

Kom med till Malmköping för att fördjupas i det profetiska Ordet i bönen och församlingsgemenskapen. Inbjud särskilt ungdom men även vänner och anhöriga att delta i konferensen. Ett rikt barnprogram, passning för de minsta och miljön som är idealisk för bad och camping gör Malmköpingsveckan till familjens speciella konferens.

FYLL I ANMÄLNINGSBLANKETTEN PÅ SIDAN 14
REDAN I DAG!

Välkommen den 13–21 juli

Livet med JESUS

– blekingeungdomar vittnar

■ Jag skall tala om hur mitt liv var, innan jag mötte Jesus. Jag levde då ordentligt i synden och drack mycket sprit.

Så fick jag höra talas om Jesus. Det var sedan jag och min fru liftat upp till Karlskrona och min far vittnat för oss om Jesus. Men jag bara skrattade, för jag trodde inte på det.

Vi flyttade upp till Karlskrona den 1 mars 1973. När min far åter vittnade om Jesus, att han dog för oss, slog jag åter dövörat till.

En dag frågade far om vi skulle följa med på möte. "Nej", sade jag. Jag ville inte följa med, för jag var rädd för att skämma ut mig, om någon kamrat skulle vara där.

En kväll hade det varit möte på Hasslö, och min fru kom hem och talade om, att hon tagit emot Jesus. Då skrattade jag och sa: "Tro på det du, men det gör inte jag."

Efter en månad, omkring 23 maj 1973, var det möte på Hasslö, och min fru frågade mig om jag skulle följa med. "Nej", sade jag. Jag ville inte följa med utan tänkte vara hemma och läsa några Vilda Västerbäck-böcker, som jag hade lånat.

Min fru åkte på mötet och jag lade mig på soffan, läste och lyssnade på en Elvis-skiva. Medan jag låg där, tittade jag upp mot bokhyllan. Där stod min bibel. Då var det precis som om bokstäverna i boken jag läste bara försvann. Det var Gud som gjorde det, för att jag skulle läsa bibeln i stället. Jag slängde boken, tog fram bibeln och började leta efter ett kapitel, som jag kom ihåg. Det var Matt. 13, men jag hittade det inte.

Så kom min fru hem, och jag frågade henne, var det stod någonstans. Hon letade upp det åt mig och jag läste det. Då fråga-

de min fru mig, om vi skulle bedja tillsammans. Vi bad en halvtimme, och hon frågade mig om jag var lycklig och glad. Jag kände ingenting, så jag sade för mig själv, att de är dumma som kan tro på något sådant.

Men jag skulle nog inte ha tänkt så, för plötsligt kunde jag inte hålla reda på någonting och det började jubla inom mig. Efter det gick jag på varenda möte. Jag blev löst från spriten. Jesus löser också från våra andra problem. Gud är god, hal-leluja!

Efter två månader begravde jag min gamla människa på Hasslö i ett bibliskt dop. Det är härligt att tro på Jesus.

Tommy,
Jämjö Maranata
Blekinge

Lena 19: – Som 15-åring var jag slut

■ Jag skulle vilja berätta lite om hur jag har upplevt Jesu underbara frälsning i mitt liv och lite om mitt förra liv, innan jag mötte Jesus.

Jag kan börja med att berätta, att jag är uppväxt på psykiatriska kliniker, fosterhem, flickhem och på en ungdomsvårdsskola. Redan som tolvåring fick jag uppleva hur jag sjönk allt djupare i syndens djupa dy genom sprit, knark och s.k. raggarliv. Jag blev överflyttad från flickhem till ungdomsvårdsskola p.g.a. att flickhemmet

ansåg sig inte klara av mig och mina problem.

Så fortsatte mitt liv att bli en vandring allt djupare och djupare ner i synd. Som 15-åring var jag alkoholiserad och totalt slut. Till slut förstod man på skolan att jag inte orkade längre, eftersom jag försökte ta livet av mig två gånger i sträck. Då fick jag komma hem till mina föräldrar i Hälsingborg, och jag började arbeta i en familj som barnflicka. Mannen i familjen började dock bjuda på sprit och så började allt om på nytt igen.

En dag fick jag reda på att denne man hade en bror, som bodde på en bondgård utanför Göteborg. Eftersom jag var slut i mina nerver, så frågade jag om jag fick komma ut dit en söndag, och det fick jag. Denne broder är nu min man. Men jag drogs i alla fall igen till spriten, eftersom min man också drack då.

Så småningom fick jag träffa Tommys far, alltså min svärfar, som var frälst, och han började tala om frälsningen i Jesus Kristus, och att han dog för våra synder, för att vi skulle få bli frälsta. Jag fick uppleva en underbar frälsning, efter det att jag hade varit med på två möten. Jag fick gå i dopets grav och fick också den helige Ande, pris ske Gud.

Nu har jag vandrat med Jesus i ungefär ett år. Visst har det varit motgångar, men Herren har alltid hjälpt mig ur dem. Jag vet, att han ska bevara mig i tro och fortsätta bygga upp mig tills den dagen, då jag och alla mina bröder och systrar skall möta honom och få prisa honom i vårt eviga hem i himlen.

Arne Imsen:

ALLTING GEMENSAMT

Det påstås av professionella kännare på området, att det nu pågår en gränsöverskridande andeutgjutelse i kristenheten. Det har skrivits och talats mycket om denna anderörelse. Men referat och reportage, debatter och analyser informationer och agitationer från alla tryckare och experter, trosvissa vittnen och optimistiska förkunnare har uppenbarligen ofta givit händelser, ting och personer sådana dimensioner att andligen friska människor med vitala sinnesorgan har haft svårt att känna igen den himmelska rösten i denna ofta kommersiellt dirigerade kör av reklamförstärkta mediaröster.

Trovärdigheten har haft en stark benägenhet att sjunka med alla överambitiösa försök att kartlägga, presentera och förklara Andens verk. Om andeutgjutelsen är ett verkligt faktum i etablerade kyrkor och samfund, då är den på god väg att förvandlas till ett kyrkopolitiskt maktmedel, ty inte endast kritikerna utan även de mest hänfödda talar ett politiskt språk, som icke kan missförstås, ibland mot men oftare för den etablerade kristenheten, vars kyrkor och samfund generellt legitimeras såsom goda Kristi församlingar oberoende av tradition och konfession. Har en allmän andeutgjutelse verkligen drabbat trons bekännare, finns det djup och allvarlig anledning misstänka att den redan exploaterats, kommersialiserats, för att inte säga psykologiserats till döds i ett geschäftigt kyrkligt taktikspel i en andlig livsrörelse

med urkristet ursprung under inga förhållanden kan överleva. Anden söker sig och leder trons folk ut ur katolskt och protestantiskt kyrkoväsende.

Man har all anledning förmoda att samverkande krafter i tiden kommer att återföra allt till god kyrklig ordning vad det lider. Kyrkorna rehabiliterar sig med naturlags effektivitet relativt snabbt i tidsanpassade former utan sinnesändring eller andebytte. Med all den opportunistiska kyrkliga organisationen kan prestera i ett krisläge, kan förvisso stora ting ske i och mellan blocken. Dessa inbrytningar i partikonstellationerna förändrar emellertid ingenting annat än attityderna. Kyrkorna har konkurrerat med varandra, predikanterna och pastoreorna har misstänkliggjort varandra och medlemmarna har varit oförsonliga mot varandra. Så angräps symtomen till dessa sjukliga förhållanden medan orsakerna kvarstår oförändrade och olösta. Denna förväxling av orsak och verkningar är vanlig också på det religiösa området, och i en tid med ekumenisk inriktning på alla områden och nivåer, är det väl naturligt att först tänka sig en reformation av umgängesformerna. Eftersom det handlar mer om psykologi än teologi, kan man utan att vara profet eller spekulativ prognosmakare i processens förlängning skönja den mycket toleranta babyloniska enhets- och världskyrka, vars mystiska framtoning också skall ha ett karismatiskt element med livskraften kanaliserad genom en betydande skara andedöpta avfällingar. Men utanför alla vilddjurs- och skökoläger är Jesus, och det är till honom vi kallas gå för att bära hans smälek.

Om ett par veckor skall vi mötas till

konferens i Malmköping. Låt oss redan nu förbereda oss för detta möte. Förbered i bön, bibelläsning och invigning, så konferensen inte blir ett meningslöst idisslande om dispositioner av materiella resurser, utan alla får möta Jesus till efterföljelse och beredvillig tjänst. Maranatafolket hälsar allt trons folk välkommen till en hela familjens väckelse- och uppbyggelsekonferens. Logementen på Malmahed ställs avgiftsfritt till förfogande, och borden dukas utan att någon fast avgift avkrävs. Familjegemenskap manifesterad i brödsbrytelse och kärleksmåltid dit alla kallas utan att hindras av ekonomiska spärar.

Till den sjunde Malmköpingsveckan kommer som alltid tidigare en skara vittnen från när och fjärran som vi vill möta med stor kärlek och omsorg. De behöver för sig själva och sina familjer en kraftig uppmuntran, och det är vår ynnest att förmedla något av detta till dem. Ingen av dem kan räkna med semesterersättning i någon form. Men vi andra kan dela med oss så att åtminstone Malmköpingsveckan kan avlasta dem alla materiella omsorger den vecka vi har tillsammans. Genom andeutgjutelsen besegras egoismen och en inspirerande utjämning blir naturlig och nödvändig för förnyelse och fortsatt väckelse.

Så börjar vi då förberedelserna omgående i bön, offer och överlåtelse, så Gud kan uppenbara sin väldiga kraft bland oss och föra oss såsom enskilda och grupper in i Nya Testamentets mönsterbild för liv och lära.

Sommarkonferensen 1974 har redan börjat, den fortsätter i Malmköping den 13 juli! Vi möts i Jesu namn. Välkommen!

Midnattsropet nr 12

Överraskande och olyckligt kom föregående Midnattsrop ut som nr 12.

Redaktionen beklagar det inträffade.

Förlorad för världen

Vi lever i en värld, som för miljoner är ett helvete. Har Gud inget svar, när de klagar över den här världens förtryck och orättvisor? Kan det vara fel att försvara sig mot förtrycket?

Text: Mats Jansson

■ Vi lever i en värld, som för miljoner människor är ett helvete. Har Gud inget svar, när de ropar över den här världens förtryck och orättvisor?

Mose hade sitt svar, när Israels barn led förtryck i Egypten. Han slog ihjäl en egyptisk man, en förtryckare, som slog en hebreisk man, en förtryckt. Det var — och det är — *människans* svar på förtrycket. "Stöd befrielseerörelserna! Hur kan det vara fel att *försvara sig* mot förtrycket?" Moses väg är mycket populär i våra dagar — men den är inte *Guds* väg!

Gud hade sitt svar på Israels nödrop. Och Han hade utvalt Mose som sitt redskap för att rädda Israel. Men den hetsige Mose, som mördade förtryckaren, måste dö. Den Mose, som i fyrtio år hade uppfostrats med all mänsklig och politisk visdom vid Faraos hov, måste dö. Det behövdes fyrtio år i öknen, innan *den* Mose var så död, att Gud kunde börja forma *sin* Mose. Och sedan fick han bära fram *Guds* svar på människans nöd — uttåget.

Gud tänker inte reparera den här förstörda världen. Den är dödsdömd — men Gud vill ge oss något *bättre*! Människa, sätt dig inte ned och vänta att Gud ska putsa upp fasaden på ditt fängelse och ställa blomkrukor i gallerfönstret! Han tänker *riva* fängelset, och han vill ha dig ut därifrån först! Jesus har öppnat dörren, och därutån förväntar någonting fullkomligt NYTT. Stanna inte kvar för länge — riv-

ningen börjar snart, och då är det för sent att försöka hinna ut!

Guds Mose fick inte leda Israel i uppror och revolution mot Egyptens förtryckarregim. Inte heller ledde han dem i *politisk* kamp och marsch mot köttgrytorna och makten. Inte heller började han några folk-moraliska kampanjer i Egypten. Han gick *ut*. Han fick leda dem bort från alltihop, ut ur Egypten.

Egyptierna blev aldrig bättre. De blev begravda. I Röda havets vatten begravdes hela Egyptens förtryckarmakt: hästar, män och vapen. Samtidigt begravdes hela Israels föregående liv i Egypten. Vägen tillbaka var stängd. De var fria! Visserligen var det lika mycket öken på östra sidan av Röda havet som det hade varit på västra — men de var *fria*, de var utanför Faraos maktområde, och de var på väg till löftets land!

Guds väg är precis likadan i dag. Vänta inte att den här världen ska bli bättre! Gå ut ur den i stället, och se till att du får dopets grav mellan dig och världen!

Gud lovar inte att politikerna en dag kommer att bli oegennyttiga, heliga och rättfärdiga "fridsfurstar". Han lovar inte att världen genom mellanfolkligt samarbete, upplysningsverksamhet och tekniska landvinningar en gång skall bli ett paradiset under FN:s hägn. Hans svar är oförändrat: "Gå ut ifrån Egypten! Gå ut ifrån Sodom och Gomorra! Gå ut ifrån synden, och låt

mig ta ut synden ur er!" Sedan kommer domen, Guds rättvisa dom över dem som valt att stanna kvar och solidarisera sig med mörkrets, våldets och hatets land.

Men Gud måste också få arbeta med sin församling, så att inte Egyptens politik och principer får förgifta det fria Israel. Egyptens politik finns bl.a. i 2 Mos. 5, t.ex. vers 16: "Ingen halm giver man åt dina tjänare, och likväl säger man till oss: 'Skaffa fram tegel.' Och se, dina tjänare får nu uppbära hugg och slag, fastän skulden ligger hos ditt eget folk." Men det fria Israels, församlingens, politik är någonting helt annat: "Och i hela skaran av dem som trodde var ett hjärta och en själ. Ingen enda kallade något av det han ägde för sitt, utan de hade allting gemensamt." (Apg. 4:32.) "Så skall en utjämning ske efter skriftens ord: 'Den som hade samlat mycket hade inget till överlopps, och den som hade samlat litet, honom fattades intet.'" (2 Kor. 8:15)

Så tar då Gud den människa som vill, ut ur Egypten och sätter henne i sin församling, där Gudsrikets lagar ska råda redan här på jorden. Men fullkomningen kommer den dag då den här jorden är förgången och Guds löfte är uppfyllt, om "nya himlar och en ny jord där rättfärdighet bor" (2 Petr. 3:13).

"O, må ingen bli tillbaka här i denna mörka värld! Må vi alla där få mötas efter slutad pilgrimsfärd."

**Allting gemensamt
— vi kan börja redan nu
genom att stödja
våra vittnens resor till
Malmköping**

Inbetalningskort medföljer.

**Prenumerera på
MISSIONÄREN**

För skolevangelister.

Pris 10:—/år

Adress:

Midnattsropet, Box 1236,
161 12 Bromma

En av de mest elementära föreskrifterna som Gud gav Mose var att elden på offeraltaret alltid skulle hållas brinnande. Elden var det synliga uttrycket för ständig gudsnärvaro. Det gav besked om att varenda liten detalj i offerttjänsten var betydelsefull. Prästen skulle väl förbereda sig för varje offer. Likaså skulle offret vara omsorgsfullt utvalt.

Elden får

Satan arbetar febrilt på att förstöra Guds skapelse. Det gör han genom olika människor, som söker ändra på den ursprungliga uppenbarelsen. Ibland vill man bredda porten. Man vill göra budskapet mer acceptabelt för den opånyttfödda människan. Det är ett fruktansvärt bedrägeri. Det finns en port in i fårahuset, och det är Jesus och ingen annan. Jesus var ingen lögnagitator eller demagog. Han var sanningen, och därför kunde han säga sanningen precis som den var. Porten var trång och vägen var smal.

I stället för att vidga porten, gjorde Jesus den så smal, att ingen kunde hoppas på frälsning. Ja, så smal blev den, att till och med Petrus, som hade följt honom under en lång period, ställde frågan: "Herre, vem kan då bli frälst?"

Jesus predikade så att lärjungarna blev fullständigt omskakade. Han hade icke bara en omvändelsepredikan för publikaner och syndare. Petrus måste ställa frågan: "Vem kan då bli frälst?" Då svarade Jesus: "Det som är omöjligt för människor är möjligt för Gud."

Man traskar icke in i Guds rike med ett oomskuret hjärta och ett opånyttfött sinne. Dit kommer man icke med skor, som man trampat med på självskhetens eller egenviljans vägar. Guds rike är ingen allmänning. Det finns en port, som alla måste gå igenom. Det sker dock inte genom att lägga av vissa yttre saker. Jesus har sagt: "Du måste födas på nytt."

Det var klara besked. Samtidigt säger Jesus något märkligt: "På samma sätt som ormen blev upphöjd i öknen, så skall Mänskasonen upphöjas." Denna menighet, som hade stungits utav ormar och förgiftats och nu låg döende i sina plågor, uppmanades att se på ormen, som var upphöjd på ett kors i öknen. Då de såg på den blev de helbräddagjorda.

Här möter vi något förnuftsvidrigt. En blick på en orm, upphöjd på ett kors, skulle hjälpa en sjuk.

Vi må vara kultiverade eller inte, teologer eller barbarer, vi må vara precis vad som helst. Det finns dock endast en lösning på frälsningsproblemet och det är Jesus Kristus upphängd på ett kors. Den som ser upp till honom får liv. Syndagiftet be-

segras och livskraft förmedlas. Om vi än är döende verkar denna livskraft i oss lika mäktigt. Jesus förklarade detta på ett underbart sätt vid ett tillfälle för en utav rådmännen som kom till honom. Han sade: "Om I icke bliven födda på nytt, så kunnen I icke se Guds rike".

Det första man måste vara med om, är att Guds Ande skapar tro. Det är icke det intellektuella, det spekulativa, det självgo-da eller självsäkra ögat som ser Jesus. Nej, det är den lidande och den svage, som förstår att vägen till räddning går igenom honom som hängde på korset.

Här möter vi dårskapen igen. Det är dårskap att se på honom. Dock återstår faktum, att Guds dårskap är visare än människors visdom. Det är denna Guds dårskap som är Guds kraft till frälsning för var och en som tror, och det är det som är hemligheten till vår frälsning.

Mot denna enkla frälsningsväg reser förnuftet upp alla sina protester. Vi ställer nämligen frågan: Var är de visa, var är de lärda och var är de mäktiga? Ja, var är de någonstans? Genom all sin vishet och all sin klokskap har de icke lärt känna Gud. Ty om de hade lärt känna Gud, då hade de icke korsfäst honom, härlighetens Herre. De kan icke frälsa någon. Tvärtom står de ofta i främsta ledet, när det gäller att förföra och förleda människor.

Det finns dock ett frälsande budskap, och det är korsets evangelium. Det är ett frälsningens budskap för dårar, ty hela mänskligheten är besmittad utav syndens ohyggliga dårskap.

Huvudet vreds av

Jag vill betona att det första som måste ske då israeliten kom med sitt offer, det var att huvudet på duvan vreds av. Kom någon till prästen och skulle offra, måste offret underkastas denna behandling. Huvudet måste vridas av. Nu kan det finnas människor som tror att det skulle innebära att spela dum, när vårt huvud vrids av. Det är tvärtom. Vi är förda bakom ljustet genom den indoktrinering och hjärntvätt, som vi utsatts för i synden utav satan. Alla våra informationer om Gud har vi fått av Guds fiender. När vi kommer till Gud, kommer vi med huvudet fullt utav galen-

skaper, och vi är till och med så fräcka, att vi vill att Gud skall högtidligen ta hänsyn till våra privata intellektuella svårigheter. Galna människor!

Hela vårt sinne är påverkat utav de informationer, som vi har mottagit. Vi har fått dem av präster, predikanter, föräldrar, teckentydare, spåmän, astrologer, kloka gubbar och gummor, ateister och agnostiker. Vi har fått alltsammans utav människor, som på ett eller annat sätt har kantrat i tillvaron. De är vinddrivna och har byggt upp en religionsfilosofi på sin egen synd och galenskap, och skaffat sig en livsstil, som de inte vill överge. Så har de fått någon auktoritet, någon filosof, teolog eller någon annan att auktorisera sin galenskap, och så har vi anammat dem.

Det är då korsets evangelium kommer till oss med sin enfaldiga frälsningslära. Den är så enfaldig, att man blir chockerad, när man första gången möter den. Det heter nämligen så här: "Var och en som åkallar Herrens namn, han skall varda frälst".

Denna enkelhet och omedelbarhet gör klart för oss, att vi behöver inte fara upp till himmelen för att hämta Jesus ner, ej heller ner i avgrunden för att hämta honom upp. Vi har ofta arbetat och strävat för att kunna se livet ifrån höjderna. Vi vill se Gud däruppe och möta hans härlighet.

Religiösa eremiter

Så kommer bibeln och säger: Människa, du behöver icke klättra upp! Då har vi i stället börjat gå åt andra hållet. Då har vi börjat fasta för att möta Gud och börjat söka på mystikens och asketismens väg, och så blev vi något utav religiösa eremiter och tyckte, att vi blivit riktigt utomordentliga som kunnat avstå ifrån några mål mat för vår religions skull. Så sökte vi honom i uppenbarelser och syner. Vi jagas och vi plågas och vi flyger och far för att möta Gud.

Jesus sätter stopp för allt detta i ett enda ögonblick. Han säger, att vi behöver icke fara upp för att hämta honom ner, eller ner i avgrunden för att hämta honom upp. Var är han då? Han är, och han fyller hela rummet där vi befinner oss, ty denne Jesus fyller allt i alla. Han uppfyller himmelen

icke slockna!

Predikan av Arne Imsen del II

och jorden, han uppfyller dig och mig, han uppfyller församlingen och han är huvudet för församlingen. Han har varit uppe i himmelen, och han har varit nere i dödsriket. Han är överallt, och precis allt vi behöver, det har vi i honom.

En sak måste ske; huvudet måste bort. När vi kommer till altaret med vår duva, så är det första som sker att huvudet vrides av. Alla våra protester av alla slag måste nämligen först undanröjas, så att Gud själv kan få utföra sitt verk.

Då frågar man sig, varför detta är så nödvändigt. Det finns en grundläggande sanning i skriften, och det är att ingen skall kunna berömma sig av något. Därför har Gud valt att uppenbara sina hemligheter på trons väg. Det är ingen som kan läsa sig till dem, helga sig till dem eller kämpa sig till dem. Gud ger dem på uppenbarelsens väg och endast genom tro. När man kommer till Jesus blir man alltså inte kunskapslös, inspirationslös eller herrelös. Alltsammans kommer nämligen att finnas i trons eget ursprung. Hos trons eget föremål, Jesus Kristus, finns visdomens alla hemligheter. Det är fråga om en högre form av visdom, som aldrig skall förgås. Det är en visdom som är fri ifrån tvivel och som icke uppblåser utan gör oss sanna, ärliga, uppriktiga och hela.

Krävan måste tas ut

Elden på altaret skulle hållas levande genom huvudlösa offer. Huvudet vreds av och lades bredvid. När detta var gjort, vidtog prästen nästa åtgärd. Han gick till duvans kräva med dess orenlighet, tog ut den och kastade den vid sidan av altaret, österut på askhögen.

Jag tror att det ligger en väldig hemlighet här. Huvudet först och sedan krävan. Allt det som duvan hade samlat för sin egen räkning, det skulle fram. Det hon hade gått och hackat i sig här och där på olika ställen och samlat på sig skulle ut.

Så skar prästen upp duvan och tog ut krävan. Men det var inte nog med det. Han öppnade också den så att hela innehållet kom fram i ljuset.

Det ligger en väldig hemlighet här. Vi människor är fruktansvärda. Även om vi

liksom har fått duvans natur och vill vara med i Guds rikes tjänst, så är vi fruktansvärda samlare. Vi drar på oss specialiteter och egenheter, den ene på det ena sättet och den andre på det andra sättet. Vi tänker på vad vi skall äta och vad vi skall dricka och vad vi skall göra. Så sätter vi in all vår energi på att lösa de existensiella frågorna och samlar på oss för att mätta och skapa trygghet. Vi tycker att vi gör det bra många gånger och gläder oss över vår framgång. När vi kommer till Herren med allt vad vi har gjort, åker dock huvudet av, och alltsammans dras fram i ljuset. Då upptäcker vi att ingenting är vårt längre. Vi äger ingenting.

Var skulle då innehållet ta vägen? Det skulle inte på altaret, utan på askhögen.

Jag har hört människor säga så här: "Käre Gud, här ger jag mitt offer på ditt altare, jag lägger ner det här." Men när man lyssnat på vad det är frågan om, får man veta att det är krävans innehåll man menar. En del har en synd man lägger ner, det kan exempelvis vara fråga om en temperamentssynd, vrede eller avund. "Jag ger mitt offer," säger man. Men det är ju krävans orenlighet, och det skall inte upp på altaret. Det skall läggas av på askhögen. Gud vill inte att vi skall offra synd, orenhet och ond begärelse. Det som skall offras är det felfria lammét. Det är det nya i vårt väsen som skall överlämnas åt Gud. Till detta skall sedan våra lemmar överlämnas åt Gud, så att de icke längre står i syndens tjänst.

Jag hörde någon säga för några år sedan: "Jag skall offra min Isak". Jag tänkte, att det måste vara ett stort offer. Efter en tid frågade jag honom, hur det gick, och vad det var för en Isak han skulle offra. "Jo," sa han, "jag måste offra nikotinet", och så tog han upp ett rökpaket och lämnade det åt mig.

Min vän, du menar väl inte att cigaretterna är Isak, eller att Isak är cigaretterna! Nikotin är en förbannelse och att röka är synd emot kroppen. Det skall inte offras. Det skall läggas av.

Vi skall lägga av oss allt som är oss till hinder och framför allt synden som så hårt omsnärjer oss. Synden är ingen välbehaglig lukt inför Gud.

Associationen med världen

Tänk vad slugt satan arbetar! För det första får han oss att använda cigaretter, och sedan, i det ögonblick som vi har tagit första blösset, är associationen med världen närvarande i vårt tankeliv. Då blir det ständiga problem, ty man vet, att det här hör icke Guds rike till. Då blir det problem med bönemötena, bibelstudierna och alla andra möten. Det kan t. o. m. bli så att gemenskapen nästan blir outhärdlig, därför att man känner att det finns en tagg inombords som ständigt sliter och sargar. Så plågas man av det och vill hellre fly.

Då börjar vi producera ursäkter och svepskäl. En del blir så nitiska och så arbetsamma bara för att liksom få hålla sig i utkanterna.

Inte något privatliv

Det är alltså väldigt viktigt att vi förstår att allt det vi har samlat på, det skall fram i ljuset. Krävan skall delas itu och innehållet skall ut på askhögen, där det hör hemma.

När man förstått vad Gud verkligen vill, har man icke längre något privatliv, därför att då är man genomlyst och genomstrålad. Man vandrar i ljuset såsom han är i ljuset. Man har inte längre några hemligheter, allt är uppenbart inför honom, och man lever i denna renande gemenskap ifrån minut till minut. Detta är himmel på jord, ty det är så det blir i himmelen. Där skall alla vara genomstrålade och det skall inte finnas en fläck på oss. Vi skall vara helt rena ifrån all orenhet genom Jesu Kristi blod.

Slutligen, när man hade tagit ut krävan på duvan, skulle man fläka upp vingarna, dock utan att fränskilja dessa och förbränna alltsammans på altaret. När huvudet var borta, krävan uttagen, innehållet kastat på askhögen och vingarna fläktat, då fanns det inga möjligheter sedan för några privata utflykter.

"Jag är så fri, så jag gör som jag vill", har man sagt. Försök med uppfläktat vingar, så skall du få se!

Jag har varit med i väckelsemöten, och jag har tänkt så här: "Nu var vi i himmelns förgård, och nu upplevde vi ett över-

forts sid 14

JL JESUS LEVER

— I Jesus-levergruppen läser vi Bibeln, pratar, ber, m. m. berättar Inga-Lill Johansson i nästa nummer av skoltidningen Missionären. Inga-Lill är 11 år men redan i full färd med att vittna för sina kamrater i skolan. Mamma och pappa heter Leif och Birgitta Johansson från Trollhättan.

Jag skriver nu för att berätta något underbart, som hänt mig.

Jag skulle börja i 4:e klass på en ny skola. Naturligtvis var jag rädd, och eftersom jag var frälst, bad jag till Jesus. Mitt största böneämne var, att någon mer skulle bli frälst. Jag började i den nya skolan och upptäckte, att ingen annan var frälst. Besviknen gick jag hem. Jag bad lite då och då, men det blev allt längre mellan gångerna.

Men så en dag hittade jag ett märke, som det stod "Jesus ger lycka" på. Jag satte på mig det i skolan nästa dag. På så sätt fick kamraterna reda på, att jag var frälst.

Jag började i 5:an. Då började det hända saker! En dag, jag tror det var i september, ringde Carina till mig och berättade, att hon och två andra flickor blivit frälsta! Jag blev så glad, att jag började gråta. Jag började tacka Gud där i telefonen, och hon prisade också Jesus. Äntligen fick jag fram, att jag ville att hon skulle komma till mig. Hon kom och vi hade ett underbart samtal.

Den terminen var det härligt i skolan. En dag satt vi hemma hos Carina och tittade på TV. Så kom ett program, som vi gärna ville se. Det handlade nämligen om Jesus. Men vi blev besvikna. Det handlade

nämligen inte om den Jesus, som vi lärt oss älska. Nej, de gjorde honom till en revolutionär. O, vad arga vi blev!

Vi stängde av TV:n och gick till Carinas rum och bad. Efter det kände vi att vi skulle skriva traktater. Och det gjorde vi. Vi skrev hela lördagkvällen och halva söndagen. Vi skrev för hand. På måndag delade vi ut traktaterna. Det var så många som ville höra mer, så vi sa att de kunde komma hem till Carina.

Nu gäller det barnen!

Av Gustaf Jillker

De som kommer att stå i centrum för uppmärksamheten nästa epok är barnen. Barnen utgör samhällets framtid, och på dem läggs alla förhoppningar. Det är de som förväntas åstadkomma en annan tingens ordning efter alla våra misslyckanden. Barnen är ett lands bästa kapital. Det folk som förstått att ta vara på den insikten, har många fördelar framför andra.

□ Var ondskans krafter kommer att sätta in sina mest förföriska krafter är också mot barnen. Har satan lyckats fördärva dem, är hans totala seger ett faktum. Striden mellan Guds rike och satan kommer att bli som hårdast, när det gäller barnen. Redan har utvecklingen gått så pass långt, att man kan tala om ett totalt frontkrig.

Det är också denna insikt, som gjort att en betydande del av samhällets resurser ställts till förfogande just för barnens skull. Aldrig har skolans roll betonats så starkt och engagerat så många som nu.

Skolans förmåga att påverka ett barns värderingar har diskuterats. Man har ifrågasatt, om verkligen skolan har ett sådant inflytande, att den kan ändra på de värderingar barnen redan har fått med sig från hemmen. Utan att gå in på den diskussionen kan man i varje fall konstatera, att skolan haft en avgörande betydelse, när det gällt att driva på utvecklingen i alla riktningar. Alla slumrande och undanskuffade frågor har tvingats upp till ytan, man har diskuterat och vänt och vridit på det mesta och barnen har tvingats ta ställning till frågor, som ofta inte ens vuxna människor mäktat ta itu med.

En bukett sommarglada barn — alltid i centrum i Malmköping

På så sätt kom JL (Jesus lever)-gruppen till. Där läser vi bibeln, pratar, ber, m. m. Nu är vi nio frälsta i klassen. Två har blivit avfallingar. Men bed så skall du få, heter det ju i bibeln.

Jag misströstar allt ibland, men Gud verkar när det är så dags. I ett år fick jag vänta på bönesvar, men då jag fick det, blev det ordentligt. Och ännu har jag inte gått ur 5:an. Vem vet vad Gud har gjort, när jag börjar 6:an. Jag skulle kunna skriva

i timmar om hur god Gud är. Men jag har redan skrivit för långt.

Kom till sist ihåg att be för både barn och vuxna, inte bara för oss här i Trollhättan, utan överallt, där det bor människor!

"Men när den helige Ande kommer över eder, skolen I undfå kraft och bli mina vittnen".

Apg. 1: 8

Guds välsignelse!

Inga-Lill Johansson

Spärrar lossas

Idag har man inte längre bara börjat tala om allting, utan man har också börjat göra allting. Den utveckling, som började som en liten rännil, har blivit som en våldsam flod, obeveklig och raserande allt som hindrat dess framfart. Mängder av spärrar och hämningar såsom försagdhet och människofrukten har lossat och frigjort många ting i personligheten. Det är dock inte bara många förslavande ok som frigjorts utan även alla naturliga spärrar, t. ex. blyghet, lojalitet, trohet osv. som skulle ha hindrat det onda och destruktiva i människans väsen att komma till uttryck, har försvunnit.

Som ett resultat av allt detta har vi fått skaror av människor med kluvna personligheter, disharmoniska, destruktiva, onda, ansvarslösa, självupptagna och fulla av psykiska problem. De som fått ta stöten är speciellt de barn, som redan från första början varit missgynnade av att aldrig ha fått sin självkänsla utvecklad, barn

utan hem och utan identitet. I samhället i stort är det kvinnorna och barnen, som utlämnats.

Skolan är idag upphov till mycket ont och är orsak till många svåra konflikter i barnens själsliv. Redan William Booth talade om skolan som "lasternas universitet". De barn som kommer från ett hem, där föräldrarna inte förmått att leva ut sin kristendom eller där bara ena föräldern är frälst, är speciellt utsatta. Idag fungerar skolan nämligen som en likriktare av gigantiska mått, därför att dess arbetssätt verkar ofta manipulerande med barnens känsloliv.

Allting skall idag diskuteras och ventileras utifrån alla håll och kanter. Det leder dock ofta till att lögnen får samma dignitet som sanningen. Barnen tvingas uppenbara sina innersta tankar, och alla som har värderingar, som avviker från gruppens, utmanas och isoleras. Det ligger nära till hands, att gruppens gillanden kommer att betyda mer, än vad som är rätt och sanning. Den individualism man odlat, har då fört människor in i dess raka motsats, nämligen ett

slaviskt beroende av gruppens åsikter, i tron att detta vore höjden av frihet och radikalism.

Otvivelaktigt är det så, att skolan idag fört många föräldrar och barn in i svåra konflikter. Det har gjort att man alltmer börjat tala om att upprätta fristående skolor. Avgörande för det är inte att en och annan bok eller lärare skulle vara olämplig, utan själva skolans atmosfär och dess inriktning.

Kristendomens återtag

Kristendomen är idag inte på frammarsch utan på återtag. Immuniseringen mot evangelium fortskrider och inbegriper allt fler grupper. Det är många gånger ett resultat av förstockelse. Man har hört evangelium men inte gjort efter det. Därför har de flesta redan haft sin tid. Idag är de bundna i en bedövande materialism. Deras säkerhet kan inga som helst varningar i världen rubba.

Det sista decenniet har inneburit en väckelse-tid för ungdomen. Idag är ungdomsvärlden nästan totalt exploaterad och förbrukad av andra makter, kommersialiserad och politiserad. Snart återstår endast barnen. När utvecklingen gått så långt, att alla andra sinnen blivit för-därvade, är barnasinnets det enda som är kvar opåverkat och öppet. Det sista som återstår måste bli en barnväckelse, som historien aldrig skådat.

När Jesus drog upp till Jerusalem för att korsfästas, var ett av det sista han gjorde, att han vände sig speciellt till barnen. Men när barnen började ropa till Jesus, förtröt det överstepräster-na och de skriftlärd, och de ville förbjuda dem att ropa så. Då svarade Jesus: "Av barns och spenabarns mun, har du berett dig lov".

Även fariséerna ville förbjuda, att man ropade till Jesus. Då sade han: "Om dessa tiga, skola stenarna ropa".

Barnen är de sista som skall ropa till Jesus. Därefter återstår bara stenarna. Men när inte heller martyriets stenar kunnat väcka fler till liv, finns det inget annat för Gud att göra än att evakuera trons folk i en väldig himmelsfärd. Sist av allt låter han domen gå över detta vränga släkte.

Föräldrarna först

Det är därför som jag inte tror, att det vi först av allt bör göra, är att ta barnen ur skolan. Vi bör i stället se till att vi själva kommer in i ett sådant överflödsliv, att vi inte kväver det andeliv, som spirar bland barnen, utan att vi kan leda våra barn in i ett levande böneliv, så att de får lust att bedja, läsa bibeln och prova vinna sina själar bland kamraterna. Skolan behöver också missionärer, och de enda som kan klara av den uppgiften är våra barn.

Det är orimligt att tro, att vi kan skydda våra barn från de onda och fördärvbringande influenserna i tiden. Vad vi kan göra är att gå före, visa vägen till kraftkällorna och ge barnen de vapen de behöver för att kunna klara av striden.

Skall barnen komma in i sin uppgift, kräver det en helöverlåtelse, inte bara från barnens sida, utan i lika hög grad från föräldrarnas. Om detta sker är ingenting omöjligt för Gud. Då kan det lika gärna inträffa, att när ogudaktiga lärare förvärger Kristi evangelium, så reser sig barnen upp, talar i tungor, profeterar och demonstrerar Guds kraft genom tecken och under. Jesus har sagt: "Av barns och spenabarns mun har du berett dig lov". Låt oss bedja och verka med detta för sikte! □

Samtal med Bo Högländer, nyligen hemkommen från Brasilien.
Intressant profil i Malmköping

Nya läror rycker fram

— Är Brasilien ett katolskt land?

— Ja, även om många inte är katoliker så är landet uppbyggt på etiska principer som kommer från katolicismen. Förut var katolicismen den starkaste kraften i Brasilien men nu är situationen en annan.

Vad representerar nu katolicismen för Brasiliens katoliker?

Ser man på ungdomen så kan man säga att de tror på Gud och på Jesus och helgonen — de flesta är religiösa — men man tar inte konsekvenserna av sin tro. Man försöker inte se efter i bibeln om det som prästen säger är rätt. Man försöker faktiskt inte ta reda på vad man tror på. Man är inte försonad med Gud trots att man tror på och känner till Jesus. — För dem är Jesus död.

Spiritistförsamlingar

Nu finns det ateister bland dem, det är studerande ungdomar som genomskådat den bräckliga byggnad som katolicismen är. Här har vi vår uppgift att visa att det finns ett rent evangelium, som är levande genom alla tider.

— Kan då bibelns ord nå fram till de här människorna?

— Förr, innan industrialiseringen som har pågått de sista årtionena och innan de fattiga börjat bli intresserade av materialism, var det i nästan varje möte under väckelsetiden som någon katolik blev omvänd. Och då tog dom också konsekvenserna av det och kastade ut sina helgonbil-

der och gjorde allt för att verkligen börja på nytt. Det är så vi arbetar — på två sätt — dels för att sprida Guds Ord bland människor men också att sprida Guds Ord till andra församlingar. Brasiliens stora problem är ju detta att det knappt finns några bibellärare.

Nu börjar väl många irrläror att gå framåt?

Det är först och främst spiritismen. Det som katolicismen hela tiden förlorar i terräng det vinner spiritismen. Och den har redan i Brasilien fått en så religiös och kyrklig prägel att det bildas direkta spiritistförsamlingar. På senare år har vi sett andra läror rycka fram, det är den vetenskapliga parapsykologin som blivit mycket populär och det är den mystiska meditationen.

Vad säger du om dom revolutionära katolska prästerna?

Dom är inte så kända i Brasilien, därför att deras verksamhet censureras i press och radio. Camara är mest känd. Många tror att han skall kunna förändra Brasilien, men många förstår också att det är omöjligt för honom.

De här prästerna är visserligen ärliga, men de har missuppfattat kristendomen. Kristendomens uppgift är inte att förbättra världen.

Också här har vi en uppgift att påvisa att vi är sanna revolutionärer och att det är fråga om en revolution som börjar i en människas inre.

Har ni full frihet att verka och sprida evangeliet?

Ja, som det nu är. Därför att regeringen ser allt slags religion som ett vapen mot kommunismen. Men när vi propsar på att förverkliga det urkristna idealet då kommer vi att möta svårigheter.

Fångad i välfärd

— Låt oss se på Sverige ett ögonblick. Här är människor inte fångade i ideologier och system, men ändå upplever enorma svårigheter att nå dem med evangelium. Vad tror du det beror på?

— Människor här har en oerhörd likgiltighet. Men samtidigt är det någonting annat — svensken är helt fångad i sig själv, i sina prylar, i sin materialism, i sin välfärd. Det är den som har blivit ett system för honom.

Vad gör då den svenska ungdomen?

Många jagar endast efter egen vinning och egna framgångar — och det är inte bara materiell vinning utan också själslig. Men många andra har en annan strävan. De vill förbättra människans situation. Dom använder sig av olika politiska idéer och idealistiska lösningar och tror att de har hittat något väldigt bra. Men problemet är ju att dessa ungdomar är helt fångade av denna tidsålders väsende och de förstår inte att bakom det som sker så finns det makter. Dom här ungdomarna har sett välfärdsmänniskans situation och dom vill ändra på den, men dom har inte roten till problemet — att det för varje människa gäller Jesus eller Satan.

**Posta
redan
i dag**

Använd kupongen till höger. Betala när inbetalningskortet kommer.

Prenumerationspriset är:

Helår 45:—, halvår 23:—, kvartal 12:—. Lösnummer 1:80:—. — Till Finland, Norge och Danmark är priset detsamma som i Sverige. Gåvor till tidnings- och traktatmissionen mottages med tacksamhet.
Postgiro 57 16 20-4.

Jag prenumererar på Midnattsropet och betalar när inbetalningskortet kommer

☐ År ny prenumerant ☐ kvartal 12:— ☐ halvår 23:— ☐ helår 45:—

Efternamn Förnamn

c/o

Gata, Box, Postlåda etc.

Post-nr Postanstalt

Frankeras ej
M. R. betalar
portot

Till
MIDNATTSROPET
Pren.avd.
Box 1236
161 12 Bromma 12

Svarsförsändelse
Konto nr 4745

TROLL-DOM

Ur boken
Andens lag
av N. P. Wetterlund

Nils Petter Wetterlund föddes 1852 i Hal-
land. Han var den fattige torparens
son, som studerade till präst. Han blev så små-
ningom kyrkoherde. Efter en tid begärde
han dock avsked från sin tjänst, senare

även från själva prästämbetet. Han dog
1928, svårt präglad av sjukdom. Hans syn
på kyrkan och frikyrkorna var mycket mörk.
År 1912 gav han ut boken *Andens lag*.

"Olydnad är en trolldomssynd", sade pro-
feten Samuel till konung Saul (1 Sam.
15:23). Vari bestod då Sauls olydnad? Jo,
däri att han icke lydde Gud och gav krigs-
bytet "till spillo", utan behöll det. (v. 9).
Det var alltså en förstabudsolydnad. Och
vad tänkte han att göra med bytet? Han
tänkte att "offra det åt Herren" (v. 15).
Alltså behöll han det för ett heligt ända-
mål. Sålunda gick hans olydnad "i Guds
namn" och hade alltså skenet av lydnad.
Sådan olydnad och sådana offer åt Herren
kallar Samuel för trolldom. Ja, det är just
trolldomen på det andliga området.
Skökans gudaktighet, böner och gudstjän-
ster äro Sauls-offer. Hon trollar frälsning
utanför lydnadslagen, som framför allt är
förstabudslagen med det allena frälsande
förstabudsalltet i sig. Förstabudslösheten i
"Guds namn", vilket blott är ett hölje av
sken över vilddjurets namn, är den andliga
trolldomens grundväsen.

Den frälsning, som skökan förkunnar, är
trolldom. Alla hennes läror och stadgar äro
trolldomskonster och besvärjelser. Sköko-
dogmatik och skökokatekes äro trolldoms-
vishet och trolldomskunskap.

Alla kristna folk äro förvillade genom
trolldomsväsendet från sköko-Rom. Hela
kristenheten är, i stort sett, ett trolldöme.
Och de troende i alla kyrkor äro till största
delen antingen helt och hållet eller delvis
förvillade. Ty det allena frälsande för-
stabudsalltet, som dödar trollpackan och
gör bruden, finns icke. Man har antingen
såsom Judas stannat *före* pingst hos mergu-
den, eller såsom Efesus sjunkit ned i en
sekunda pingst, eller som Laodicea helt
och hållet fallit ut ur pingst. Så är man
trolldomstroende. Och av sådana förtrolla-
de troende vimlar det i alla kyrkor. De ha
ingen aning om den allena frälsande och
evigt oeftergivliga förstabudsfullkomlighe-
ten. De vilja icke ens höra talas om den.
De äro förhäxade.

Ärketrollpackan

Den romerska skökan är själva ärketroll-
packan. Hennes försanthållande fräls-
ningstro är en trolldomstro. Hon lägger
frälsningen i påvens namn, "det enda nam-

net i världen". Det är trolldomsfrälsning i
trollnamnet. Med detta trollnamn trollar
hon hundratals millioner paddmänniskor
— in i himmelen. Jesuiterna äro hennes
förmästa trollkarlar och besvärjare. I de
fem bokstävernas Jesus-namn och alltså i
Satans och djävulens namn och med hans
makt och hjälp ha de bortbesvurit alla
Guds väckelser och varningar genom Her-
rens heliga. Troll-Rom har en förfärande
trolldomsapparat i sin "läro- och kyrkobil-
dning", som är världens yppersta
troll-lära och troll-kyrka. Om du går in i en
sådan kyrka och har prima förstabudskän-
sel, då känner du de vita trolldomsdjävlar-
na sväva som på tysta, mjuka och ljuva
ugglevingar och utandas en hemskt salig
och hänförande ande, så att de förvillade,
både fromma och ofromma, bada i tårar
och häva sig i suckar, pustar och allehanda
trollkramp och tro sig vara i den tredje
himmelen, under det att de äro i den första
himmelens ljuvliga trollregioner.

Den romerska skökan är själva ärke-
trollpackan. Och hon är moder till troll-
packorna på jorden. Hon har fött dem i det
äktenskapet med trollgubben som är katt-
björnen, och alltså i äktenskapet med själ-

va utrollet, som är satan. Och hennes
svenska dotter är väl bevandrad i troll-
domskonsten. Den lutherska förfalskare-
kyrkan i vårt land är en gammal inbiten
trollkärning. Hennes sjuksidigt ande- och
budlösa "klenod", som allsidigt kringgår
den eviga tubudslagen för personlig fräls-
ning, är en ypperlig trolldomsklenod. Hon
har borttrollat, bortbesvurit Luthers *för-
stabudsfullbordande* tro och *förstabudsfull-
bordande* rättfärdiggörelse. Därmed har
hon bragt över vårt folk en förfärande
olycka. Det är, som var och en ser, ett för-
trollat, förblindat och förhäxat folk, som
nu med stormsteg rusar mot avgrunden.

Trollmedlen

Den svenska trollpackan har "i Guds
namn" trollat millioner padd-själur — in i
himmelen. Jesu juridiska straffsummeblod,
som icke finnes till, är hennes förmästa
trollformel, med vilken hon tror sig kunna
besvärja synd och död, djävul och helvete.
Hennes dop, konfirmation och nattvard
äro trollmedel, som hon fått hela det svens-
ka vilddjursfolket till att flitigt begagna sig
av. Hennes predikningar äro trolldomspre-
dikningar, som föda trollpaddor med
lamm-horn.

Och även småkyrkorna äro trollpackor,
så långt de äro skökor. Även här trollar
man flitigt och ihärdigt och är väl bevand-
rad i "svartkonsten". Den allena frälsande
och evigt oeftergivliga förstabudsfullkom-
ligheten med "den första kärleken" och

forts sid 14

Världen idag

Oförenligt

□ Det går inte att kombinera idrott och aktiv kristendom, säger Nilas, en f.d. ishockeyhjälte i Tranås till Hemmets Vän. Stämningen kring en ishockeymatch är sådan, att jag kände hur glädjen i Gud inte gick att förena med det som skedde på isen och runt rinken.

I Nepal

□ Det finns nu 14 små församlingar i Nepal, läser vi. För 20 år sedan fanns det inte en kristen i landet. De nepaliska kristna upplever tecken och under i sin kristendom och hotas av stränga lagar.

Madame Thieu

□ Madame Thieu, Sydvietnam, har undertecknat ett papper som ger the Assemblies of God äganderätten till en huvudgata i Saigon. Det är meningen att organisationen skall upprätta ett Teen Challenge Center för att hjälpa människor med olika drogproblem. Sydvietnams regering har blivit imponerad av det effektiva arbetet man har uträttat bland de amerikanska soldaterna.

Dop utan vatten

□ Ett riksmöte för sjukhuspräster har konstaterat att barn i kuvös måste "döpas utan vatten", eftersom kuvösen inte får öppnas.

Kvinnors dödlighet

□ Förhållandet mellan europeiska mäns och kvinnors dödlighet är på väg att radikalt ändras. Det framgår det av en statistisk undersökning som WHO gjort. Kvinnorna lever fortfarande längre, men skillnaden blir allt mindre, beroende på att kvinnorna allt mer tillägnar sig mannens svagheter, kan man utläsa.

Avslöjande bok

□ Den kristna bokringen har kommit ut med en ny sensationell bok, ser vi i annons. Ur satans grepp, heter boken, skriven av Doreen Irvin. Ur annonsen säxar vi: Doreen Irvin var prostituerad och samtidigt ledare för en grupp satandyrkare i England. Hon kallades "Djävra Diana" och hängav sig ohämmat åt alla slags utsvävningar, vilket så småningom gav henne titeln Svarta häxornas drottning. Hennes bok avslöjar på ett skakande sätt den verklighet som döljer sig bakom ockultismen.

Vi skulle kunna tillägga: en fruktansvärd bok, ruskiga interiörer, många hemskheter ni aldrig förr hört talas om, chockerande i sin nakna skildring av synd och ondska i dess grövsta former, en bok som alla kristna borde läsa.

Pingstmissionen

□ Vietnambulletinen och Indianbulletinen har aktualiserat pingstmissionens roll i Sydvietnam genom en artikel och kommit till följande slutsats. När pingstkyrkan visar sig vara så omedveten om de politiska förhållandena i Vietnam, stödjer en regim som bl.a. håller ca 200.000 fångar, ständigt utsatta för tortyr, och som inte respekterar utan motarbetar fredsöverenskommelsen, klarnar uppfattningen om vad pingstmissionen egentligen gör i Latinamerika.

Tungotal och facket

□ Karismatiska förnyelsens nya skede: Tungotal och fackföreningsarbete. Så står det i en rubrik i Dagen. Det händer spännande saker i den karismatiska förnyelsen världen över, skriver Ylva Eggehorn i artikeln som följer. Andefyllda kristna går ut i Guds kraft för att möta problemen i samhället.

Ingen risk

□ Är katolicismen på frammarsch i Norden? frågar Willis Säwe i en ny artikel i Evangelii Härold. Vi måste förlåta katolikerna, menar Stanley Sjöberg. Det skrivs idag i tidningar, i Evangelii Härold, där man är så rädd för den karismatiska väckelsen: "Tänk om katolikerna kommer in i våra led och gör påven till vårt överhuvud!" Det är ingen risk. De andedöpta katolikerna älskar Jesus först av allt. Så sade pastor Sjöberg under Karisma 74 i Stockholm i pingst och bad om förlåtelse både för sig själv och den rörelse han representerade. Om ingen annan vill göra det, så vill jag göra det, förklarade han.

Kibbutziden

□ Vi skall ta upp kibbutziden och se hur den fungerar hos oss, säger komminister Sven Helmerius, Frösön, i Vår Kyrka. Jag har förvärvat en gård i Laxviken och har planer på en jämtländsk by för ändamålet, en utmärkt startpunkt kanske redan i sommar. Helmerius är den drivande kraften bakom Östersunds stadsmission och önskar på detta vis skapa en ny form för socialt hjälparbete.

ordet och vår tro

Jesu släkttavla

Fråga: Vad hette egentligen Jesu fars och mors, alltså Maria och Josefs, föräldrar?

Frågande

Svar: På nytestamentlig mark möter oss två släktregister. Det är Jesu släkttavla. Evangelisten Matteus visar oss Jesu juridiska och kungliga linje, som naturligtvis börjar med nationens stamfader Abraham och fortsätter över David och Salomo fram till Jakob som födde Josef. Jesu "farfar" hette alltså Jakob. Ingenting nämns om hans "farmor". Jesu släkttavla som möter oss i Lukas ser annorlunda ut, och vi kan fråga

oss om det är något fel. Men nej, en person har *alltid två släktlinjer*, en för fadern och en för modern. Så är det också här. Hos Lukas är det en nedåtgående linje som börjar med Josef och går via David och Natan till Adam och Gud. Den uppmärksamma ser att här i Lukas heter Josefs far Eli och i Matt. 1:16 heter han Jakob. Vad är rätt? Ordet för *son* heter i hebr. *ben*, vilket också betyder *sonson* eller *svärson*. Om vi i Matteus möter Jesu släkt på faderns sida möter oss här Marias släktlinje. Eli var med andra ord Jesu morfar och svärfar till Josef. Den

na släktlinje är alltså Jesu biologiska linje. Vad Jesu mormor hette säger Bibeln ingenting om, men traditionen har givit henne namnet Anna. Det finns en kyrka i Jerusalem vid Betesda-dammen som är uppkallad efter henne.

Vi ser att bägge släktregistren är identiska fram till David. Både Josef och Maria var av *Davids hus* och *Juda stam*. Matteus skriver om Jesus som *konung*, och en kung måste ha ett släktregister för att kunna styrka sin konungsliga börd. Markus skriver om Jesus som *tjänaren*, men ingen frågar varifrån tjänaren kommer. Lukas talar om Jesus som *människan*, och därför har vi ett släktregister som slutar med alltings ursprung, Gud. Johannes skriver om Jesus som *Guds Son*. Här behövs inget släktregister, ty Jesus är från evighet till evighet. Joh. 1:1.

GUNNO ANDERZON svarar på bibelfrågor. Välkommen med dina frågor till Ordet och vår tro, Midnattsropet, Box 1236, 161 12 Bromma 12.

Vad hände egentligen utanför storhotellet?

□ Med motiveringen att han störde den allmänna ordningen, förpassades den unge traktatutdelande mannen till polisstationen, och kvarhölls i fyra timmar. Nästa kväll grep polisen åter honom och förde honom till polisstationen, men denna gång belagd med ett par bastanta handbojor. Samma sak upprepades ett antal kvällar.

Gustaf Jillker

■ Det stora hotellet Sheraton vid Tegelbacken i Stockholm är Skandinavien största hotell. Då det invigdes 1971, ställdes 400 toppmoderna rum till förfogande och 300 anställda erbjöd sina tjänster till i huvudsak utländska gäster.

Sheraton Hotel är inget svenskt hotell. Det ägs till 75 % av ITT, ett amerikanskt multinationellt företag, känt för sin enorma krigsindustri och misstänkt för att ha tagit lagen i egna händer och understött militärkuppen i Chile. En stor del av hotellets anställda är heller inga svenskar. Nere i Europa finns uppköpare av billig och medgörlig arbetskraft, kommen från något arabland.

Det är på kvällen som de svenska besökarna kommer. Med dyrbara annonser om hotellets restaurang och casino lockar man till sig en ström av spelsugna och nöjeslystna stockholmare. Casinot är en viktig del i dagens restaurangvärld, ty det är det som ofta är utslagsgivande i den hårdnande konkurrensen om gästernas pengar. Nu har dock nykterhetsnämnden fått upp ögonen för vad som håller på att ske. Krogarna börjar alltmer likna spelhålor, anser man. Ett tiotal kända krogar i centrum misstänks bryta mot utskänkingsbestämmelserna.

Av en händelse

Det var utanför detta hotell som en av Maranatas ungdomar av en händelse en natt kom gående med en bunt traktater. Han stannade till utanför den pampiga ingången, vaktad av en livréklädd herre, och såg hur taxibil efter taxibil bromsade in och släppte av hopar med stojande och glammande människor av alla kategorier. Spontant började han dela ut sina stencilerade lappar med inbjudan till ett vanligt svenskt väckelsemöte.

Den unge mannen hade dock inte stått länge förrän den livréklädde herrn plötsligt dök upp vid hans sida och ville höra sig för angående nödvändigheten av att stå just framför hotellets ingång. Den livréklädde herrn fick assistans av en civil dito och tillsammans förklarade de att han störde hotellets gäster. Den unge mannen stod dock på sig och menade att så inte alls var fallet. Detta var för honom en mis-

sionsgärning, och det stod ju var och en fritt att antingen avböja eller ta emot en traktat.

Vakten brusade upp och tog tag i den unge mannen samtidigt som han tryckte ner och styrde iväg honom.

Fastän bortmotad återvände han dock till hotellet efter ett tag. Denna gång möttes han av två stabila poliser. Stillsamt undrade han med vilken laglig rätt polisen hade att ingripa på allmän plats, och om det var förbjudet att dela ut traktater i det här landet. Med motiveringen att han störde den allmänna ordningen förpassades den unge mannen skyndsamt till polisstationen, där han kvarhölls under fyra timmar i en rymningssäker förvaringscell.

Belagd med handbojor

Nästa kväll var den unge mannen åter utanför Sheraton. Åter kom polisen, grep honom och förde honom till polisstationen men denna gång belagd med ett par bastanta handbojor. Samma sak upprepades ett antal kvällar.

Situationen för vaktmästarna på Sheraton blev dock uppenbarligen alltmer presande. En kväll tog man helt sonika ut en vattenslang och spolade ner den unge mannen från topp till tå. Polismännen var dock vid det här laget ganska vana vid det mesta, så när man en stund senare anlände ågnade man knappast någon tanke åt det besynnerliga förhållandet att man hade att släpa iväg med en fullständigt dyblöt traktatutdelare. I förbifarten grep man en yngling som skyndat till för att med egna ögon få undersökt den unge mannens fantastiska berättelse.

Utan att den unge mannen visste om det, framkallade dock de ideliga ingripandena en smärre kris hos polisen. Man fick det allt svårare att kunna motivera sina ingripanden. Efter en konferens med högsta polisledningen beslöt man sig till slut för att lämna alla anmodanden utan åtgärd. Ärendet som skickats upp till åklagarämbetet avskrevs. Rapporteringen var dålig, hette det, så åklagaren kunde inte finna det styrkt att något brott begåtts. Sheraton meddelades slutligen att i Sverige fick man finna sig i att det var tillåtet att dela ut traktater på allmän plats.

Omdiskuterad lag

Vad var det då som gav polisen sådana möjligheter att ingripa? Jo, i oktober kom en ny lag, som kallades för Lagen om tillfälligt omhändertagande, LOT, och som gav polisen rätt att omhänderta en person i högst 6 timmar, fast då *måste* polisen också kontakta socialvårdande myndighet, om man misstänkte att någon behövde social hjälp. Lagen var nämligen i första hand avsedd för vinddrivna ungdomar t. ex. i tunnelbanan.

Lagen har dock kritiserats häftigt från politiskt håll eftersom man ansett den vara slarvigt skriven och att det i den inte finns någon garanti för godtycklig tillämpning. I lagen läggs nämligen en stor del av ansvaret på den enskilde polismannens bedömanden. Det har också visat sig att de som drabbats till stor del varit politiskt engagerade och demonstranter.

Slogs och sparkades

Polisens beslut att inte göra några fler ingripanden, ty man kunde inte längre finna att traktatutdelaren uppträdde störande eller hindrade trafiken, ledde till att vaktmästarnas agerande blev allt besynnerligare. Man slogs, sparkades och utdelade blåmärken. Man rev sönder kläder och tillhörigheter och stacks med vassa föremål. Och man hotade.

— Hotade man verkligen er?

— Ja, de talade om att leja folk. Ni ser ju snygga ut nu, sade de, men i morgon bitti ser ni inte så snygga ut. Ni kunde ju bli överkörda också...

Vi tog kontakt med Sheraton och frågade. En av hotellets högsta chefer svarade.

— Vad var det som gjorde att polisen måste gripa in?

— Ungdomarna uppträdde provocerande. De gick på folk utanför ingången och hängde sig på dem hela vägen. Det har varit väldigt irriterande.

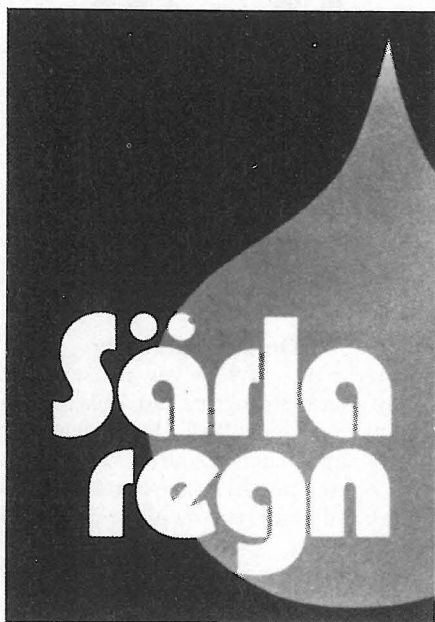
— Men är det inte tillåtet att dela ut flygblad?

— Nej, så länge de hindrar trafiken, kan vi inte tillåta det.

— Ni kan inte tillåta det, säger ni, men polisen gör inga fler ingripanden. Så tydligen finns det ingenting som föranleder

Forts sid 15

Nu är den här!

Den omtyckta sångboken som gått ut i 40.000 ex. har varit slutsåld på förlaget. Den stora efterfrågan har nu besvarats med en fjärde upplaga. Samma kära Särilaregn med 150 maranatasånger.

**Alla sånger försedda med rek. dur!
Beställ omgående!**

Sänd ex av
Särilaregn à 4:50 (inkl. moms)
Namn
Adress
Postadress

KLARA TONER
Box 344
101 24 Stockholm
08/23 52 30

Elden ...

forts. fr. sid 7

låtelsens ögonblick så genomgripande att detta omedelbart måste sätta sin prägel på hela vår verksamhet och hela vårt liv." Jag har haft en känsla av att församlingen samlats vid altaret, huvudet har gått och krävan tagits ut. Några dagar efteråt har dock altaret varit tomt. Alla de som skulle offra sig hade flugit var sin väg.

Detta att säga att man skall offra sig under stämningsmättade möten, är det lättaste som existerar. Men att gå till honom, överlämna sig åt honom och låta honom få behandla oss i överensstämmelse med sina avsikter, det är något helt annat. Då kommer vi inte flygande ifrån våra egna nästen, slår oss ner i församlingen, upplever Herren och får välsignelsen för att när mötet är över flaxa vidare till nästa plats.

Det är viktigt, att vi inte griper tag i det här på ett köttsligt sätt och tänker att nu skall vi fläka våra vingar, och nu skall det bli något helt annorlunda. Gud vare evigt lov, att vi slipper göra det själva. Det är prästen som gör det, och han gör det på ett rätt sätt. Han tar ut krävan och fläker upp vingarna. Och när vingarna är uppfläktade, kommer man icke ifrån altaret. Då blir man liggande där, elden börjar brinna och röker stiger så upp som en välbehaglig lukt inför Herren.

Det var detta som prästerna skulle vaka över. De skulle se till att det fanns ved på altaret och att det fanns offer. Prästen skulle vara förberedd, offret skulle vara förberedd. Det som icke skulle med upp på altaret, skulle bäras utanför lägret. Där utanför lägret brann det också en eld, men utav en helt annan karaktär, nämligen smålekens fruktansvärda eld.

Om elden får brinna ibland oss, skall jublet stiga upp till Herren, ty då blir vi medvetna om försoning, förlåtelse, frigörelse, barnskap, vår ställning inför Gud och våra rättigheter. Vi kommer då att kunna göra anspråk på allt detta och uppleva det i all dess rikedom.

Nu kallar Herren dig, du präst till tjänst! Träd fram inför honom, låt dig brukas av honom, och han skall fylla din bågare så att du kan tjäna honom i överensstämmelse med hans vilja.

Finns det ingen eld, så finns det ingen värme, inget ljus och ingen kraft. Då är allt meningslöst och bortkastat. Men om elden brinner, då finns det uppenbarelse, ljus, värme och energi.

Jesus sade: "Jag har kommit för att tända en eld, och hur gärna ville jag icke att den redan brunne". Det var försoningselden. Förr tändes elden i törnbusken, och på altaret. Men nu säger Frälsaren att den inte skall tändas i törnbusken och på altaret, nu skall den tändas i oss. Vi skall bli en brinnande törnbuske och ett tillbedjande altare, som bär fram välbehagliga offer inför honom. Elden skall tändas i våra hjärtan.

Anmälningsblankett för Malmköpingsveckan

Så reser du till Malmköping

Gör ett kryss i aktuell ruta!

- ☐ Jag önskar deltaga hela tiden
- ☐ Jag deltagar följ. datum
- ☐ Jag färdas i bil
- ☐ Jag färdas med tåg

- ☐ Jag önskar privatrum
- ☐ Jag önskar bo i logement
- ☐ Jag bor i medfört tält
- ☐ Jag bor i campingvagn
- ☐ Jag önskar äta alla måltider

AVSER:

personer

Namn
Adress
Postnr.-postadress
Tel. /

Malmköpingsveckans kansli,
Box: 1236,
161 12 BROMMA 12.
Ytterligare upplysningar
08/80 29 35

TROLL-DOM

forts. fr. sid. 11

"de första gärningarna" är även här en främling och pilgrim, såsom vi ofta sett. Också här föder man trollpaddor med lamm-horn och prisar och försvarar dem såsom duvor.

Ja, de flesta kyrkor och bönhus i vårt land äro icke Smyrna- och Filadelfialokaler, utan trolldomslokaler, där tusentals

paddpräster och padd-predikanter trolla frälsning utanför frälsningslagen, alldeles som trollkärningen i fähuset trollar mjölk utanför mjölklagen. Det är en hemsk och förfärande sanning, att varje sön- och helgdag, då det ringer samman, är det mestadels sammanringning till trolldom. Ja, däri ligger en fasansfull sanning i den starka ängels ord: "alla folk blevo förvillade genom din trolldom".

dem att ingripa längre.

— Så länge de står och hindrar folk att komma fram, måste vi gripa in.

— Ungdomarna uppger att hotellets vaktmästare uppträtt hotfullt. Man har fått slag och sparkar, personliga tillhörigheter har slagits sönder, kläder har blivit sönderrivna, man har blivit nerspolade med vatten, det har t. o. m. utdelats hot till liv och lem och man har blivit knivskurna. Är det riktigt detta?

— Det är fel. Om folk står i vägen, när vi av renhållningsskäl spolar trottoaren, kan ju inte vi hjälpa det.

— Men man har ju blivit nerspolade ändå upp i ansiktet. Så högt sprutar man väl inte om man bara spolar trottoaren?

— Det får stå för deras räkning.

— Så här står alltså uppgift mot uppgift.

— Ja, det får stå för deras räkning. Tydligt har Gud sagt till dem, att de skall stå där utanför.

Just nu är polisen sysselsatt med att undersöka vad som hänt utanför Sheraton. Vaktmästarnas handlingssätt faller i Sverige nämligen under allmänt åtal.

Sheraton är annars mycket aktuellt i polisens arbete. Samma dag som den unge mannen första gången greps och fördes till polisstationen, häktades en av hotellets högsta chefer, misstänkt för grova stölder. Till ett värde av drygt 110.000 sv. kronor har han under flera år vittjat föremål och pengar av gästerna på hotellets rum. ■

Midnattsropet

VÄCKELSEKRISTEN FRONT

Utkommer med ett 16-sidigt nummer den 1 och 15:e varje månad.

Ansvarig utgivare: Arne Imsen.

I redaktionen: Lars O Andersson, Gustaf Jilker, Björn Blåhammar, Stina Fridolfsson, Per Arne Imsen och Ulla Näsholm.

Prenumerationspriset är: Helår 45:—, Halvår 23:—, Kvartal 12:—. Lösnummer 1:80. Till Finland, Norge och Danmark är priset det samma som i Sverige.

Tidningen tillämpar "rullande abonnemang". D. v. s. pren. gäller tills uppsägning sker.

Meddelande om adressändring måste göras senast tre veckor innan den skall träda i kraft och kan ske genom skriftligt meddelande till tidningens exp. eller på postens adressförändringsblankett.

Redaktionen tar med tacksamhet emot bidrag; vittnesbörd, rapporter om Guds verk etc.

MIDNATTSROPET
Box 1236, 161 12 Bromma
Tel. 08/80 29 35
Postgiro: 57 16 20-4

MARANATAFÖRSAMLINGEN
Box 344, 101 24 Stockholm
Postgiro 44 10 05-6

JOHANNELUND, församlingshem
Missionsvägen 24, Bromma
Postadress: Box 1236
161 12 Bromma
Tel. (växel) 08/80 29 35
efter växels stängning 80 29 39

GAMLA BRO, servering
KLARA TONER, bok- och musikaffär
Gamla Brogatan 27, Stockholm
Postadress: Box 344
101 24 Stockholm
Tel. (växel) 08/23 52 30

Ett ord på vägen...
Tel. 08/26 88 60
(automatisk tele-svarare)

Tryckeri: AB Grafiska Gruppen/
Egnellska, Stockholm 1974

GAMLA BRO — med evangelium i centrum

Gamla Brogatan 27 ☎ Centralen, Stockholm

förvandlat av ungdom som förvandlats genom evangelium

GAMLA BRO lever genom Guds Ande och kraft. Alltid evangelium i centrum. Alltid öppet för den som söker andlig hjälp. Jourtelefon: 235 230.

VÄCKELSEMÖTEN onsdag och lördag 19.30. Söndag 19.00.

BIBELSTUDIUM varje tisd. 19.30. Arne Imsen undervisar.

DROP IN-MÖTEN. I gatuplanet finns en lokal. Med dörren öppen mot gatan vittnar och sjunger, lovprisar och beder nyfrälsta ungdomar. Evangelium i gatuplan! Torsdagar 19.30

BÖNEMÖTEN. Vardagar 7.30 och 12.00.

KOM OCH LÄR KÄNNA
VÅR JESUS!

● SERVERING

Trivsamma och rökfria lokaler mitt i city.

Hemlagade lunchrätter eller något från grillen.

Vacker festvåning för mindre sällskap — Sammanträdeslokaler — Vandrarhem.

Ring för beställning!
Tel 235 230

Öppet vard. 9—23
Sönd. 12.30—23.00

● KLARA TONER

Rikt urval andlig litteratur
Biblar på många språk
Gitarrer, LP-skivor, Kassetter.

Öppet 9.30—18.00
Lörd. 9.30—14.00

Bandotek/läsrum

Lyssna till bibelstudier och väckelsemöten på kassett. Väckelselitteratur i läsrummet.

Öppet 9—23
Sönd. 12.30—23.00

Postgironr 14 10 05-6

Nytt kvartal — dags att förnya prenumerationen

Till adressaten:

Är adressen felaktig;
meddela adressändring
till tidningen

Till postverket:

Vid obeställbarhet;
returnera godhetsfullt
tidningen till: Midnattsropet
Box 1236, 161 12 Bromma

Bilaga medföljer

Vad skall du göra för att bli frälst?

"Så har han ock gjort eder levande, eder som voren döda genom de överträdelser och synder, i vilka i förut vandrade efter denna världens och tidsålders sätt, i det i följdens fursten över luftens härsmakt, över den andemakt, som nu är verksam i de ohörsamma.

Bland dessa voro förut också vi alla sammans, där vi vandrade i vårt köttets begärelser och gjorde, vad köttet och sinnet ville; och vi voro genom vår natur hemfallna åt vredesdomen, vi likasom de andra.

Men Gud, som är rik på barmhärtighet, har för den stora kärleks skull, varmed han har älskat oss, gjort oss levande med Kristus, oss som voro döda genom våra synder. Av nåd ären i frälsta!

Ja, han har uppväckt oss med honom och satt oss med honom i den himmelska världen, i Kristus Jesus, för att i de kommande tidsåldrarna bevisa sin nåds översvinnliga rikedom genom godhet mot oss i Kristus Jesus.

Ty av nåden ären i frälsta genom tro — och det icke av eder själva, Guds gåva är det — icke av gärningar, för att ingen skall berömma sig.

Ty hans verk äro vi, skapade i Kristus Jesus till goda gärningar, vilka Gud förut har berett, för att vi skola vandra i dem."

Ef. 2:1—10

Alla människor är delaktiga i frälsningen genom Jesus Kristus. Jesus har gjort oss levande, vi som förut var döda genom våra överträdelser.

Det står i bibeln: "Alla hava vi syndat och äro i saknad av härligheten från Gud." Rom. 3:23.

Alla är vi syndare! Men i Jesus har vi förlåtelse för våra synder, vi som förut vandrade efter våra egna begärelser och gjorde vad köttet och sinnet hade begärelse till. Tack vare Guds stora kärlek så har Han berett en väg för oss ut ifrån all synd

och död. Gud lät sin ende son dö för din och min skull. Han fick ta all vår synd på sig och dö för din och min skull.

Men det var inte slut med Jesus i och med döden. Jesus uppstod igen, ty döden kunde inte behålla Jesus. Tack vare att Jesus dog och uppstod, så kan Du och jag få del av denna frälsning. Vi behöver inte hålla en massa bud och stadgar, utan av nåd är vi frälsta, genom vår tro. Och det är icke av oss själva, Guds gåva är det!

När vi tar emot frälsningen, då får vi övergå från död till LIV. Vi får ett nytt hjärta och ett nytt sinne, och då börjar vi att leva livet. Vi har fått del av gudomlig natur. Se till att Du får del av detta gudomliga livet!!! Du får sedan fostras, så att det blir frukt i ditt liv och så att Du kan få dela med Dig av Guds ord. Allt har blivit oss skänkt genom Jesus.

Vad skall Du göra för att bli frälst? Svar: Akalla Jesu namn med uppriktighet, och Du skall bli frälst!

Elisabeth Jansson